

С. М. Бушак

М'ясоєдов Іван Григорович

М'ЯСОЄДОВ Іван Григорович (псевд. – Евгений Зотов; 30. 09 (12. 10). 1881, Харків – 27. 07. 1953, Буенос-Айрес) – графік, живописець, спортсмен. Син Г. М'ясоєдова. Навч. у Моск. училищі живопису та архітектури (1896–1901), приват. худож. школі в Полтаві (1894–95), С.-Петербур. АМ (1903, викл. Д. Кардовський; 1907–09, викл. В. Мате, Ф. Рубо). Був одним із перших у Росії та Україні культуристів, займався важкою атлетикою. 2-й приз у серед. ваговій категорії на Всерос. чемпіонаті з важкої атлетики (1901). 1-а премія конкурсу ім. А. Куїнджі (1910). Пропагуючи красу тіла, опублікував «Манифест о наготі» у зб. «Нагота на сцені» (С.-Петербург, 1911). Створив цикл замальовок Бородін. поля для панорами «Бородінська битва» Ф. Рубо (1910). Співпрацював із моск. ж. «Вершини», «Неделя», «Огонек». Від 1921 – у Німеччині. Малював тварин у Берлін. зоопарку, кіноплакати для студії «Metro Goldwin Mayer», виконав ескізи настін. розпису «Воскресіння Христа» (1928), писав портрети та пейзажі з ностальгій. мотивами України, картини на міфол. теми, портрети, пейзажі, займався ужитк. графікою. Оселився 1938 у Вадуці (князівство Ліхтенштейн). 1939 написав портрет князя Франца-Йозефа II Ліхтенштейнського. 1951 виконав на замовлення уряду серію «Офорти із 11 общин Князівства Ліхтенштейн». Учасник виставки «Художники Москви – жертвам війни» (1915–16, оформив для неї плакат). Персон. – у Вадуці (1940, 1952, посмертні – 1959, 1986, 1997–98), Москві (посмертна, 1998). Виїхав 1953 до Аргентини. Роботи зберігаються у створ. 1981 Фонді Є. Зотова у Вадуці (понад 3 тис.), Полтав. ХМ, ДТГ (Москва), ДРМ (С.-Петербург). 1993 на будинку, де М. жив у Вадуці, встановлено мемор. дошку.

Фотоілюстрації

Основні твори

живопис – «Автопортрет» (поч. 20 ст.), «Кентавромахія», «Відпочинок амазонок після бою», «Битва за тіло Патрокла», «Боротьба Тесея з кентаврами», «Полтавський пейзаж» (усі – 1910–20-і рр.), «Відступ німецьких уланів», «Загибель німецького улана» (обидва – 1914), «Овочі» (1953); серія пейзажів «12 провінцій Ліхтенштейну» (1952–53).

Рекомендована література

1. Брешко-Брешковский Н. Первые из лучших // Бирж. вѣдомости. 1911, 12 фев.;
2. Кузьмин Е. Письмо изъ Киева // Аполлонъ. 1913. № 2;
3. Шлеев В. Наш Иван Мясоедов в Лихтенштейне // Филателия. 1992. № 3;
4. Коваленко А. Жизнь-легенда // Художник. 1993. № 1/2;
5. Иван Мясоедов // Евгений Зотов. Путь скитаний: Каталог выставки. Берн, 1998;
6. Коваленко А. Иван Мясоедов – художник Серебряного века. Св., 1998;
7. Його ж. Творча спадщина І. Г. М'ясоєдова (Дослідж. методу стилетворення в укр. образотвор. мистецтві поч. ХХ ст.). Л., 2000.

Бібліографічний опис:

М'ясоєдов Іван Григорович / С. М. Бушак // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2020. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-70489>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).